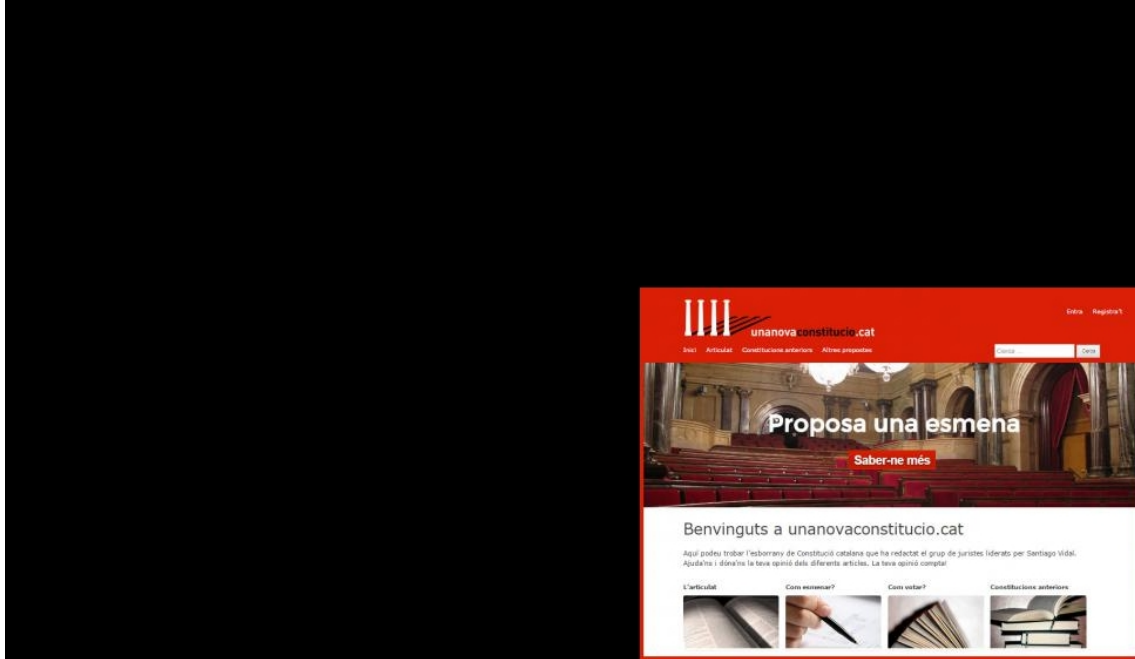

Un possible Estat català aconfessional però sense finançament públic de les religions

Dg, 1/02/2015 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) "L'Estat es declara aconfessional i en conseqüència, cap religió podrà ser subvencionada amb fons públics". Així resol la relació de les confessions religioses amb un suposat nou estat català independent la [proposta de constitució](#) que [s'ha presentat](#) aquest dissabte. Fet que demanaria, d'entrada, la derogació o una ràpida renegociació dels Acords Església-Estat. Aquesta és la proposta d'un grup de juristes liderat pel jutge Santiago Vidal i que han obert un [procés d'esmenes](#) i de consulta amb el suport de les principals entitats sobiranistes catalanes. El text constituent també prohibeix "ús de vel integral" en els espais públics.

L'article 13, sota l'epígraf de "La llibertat religiosa", garanteix primer "la llibertat religiosa i de culte" i que "tota persona té dret a escollir lliurement la seva religió i conviccions filosòfiques, així com de dur-les a la pràctica de forma pacífica". Una acotació -pacífica- que l'article 16 la [constitució actual](#) limita només "per al manteniment de l'ordre públic protegit per la llei".

En el segon epígraf es fixa l'aconfessionalitat de l'Estat, com contempla l'actual constitució espanyola que tampoc fa servir el terme d'estat laic. Però la proposta catalana no cita cap confessió en concret i abandona la fórmula actual que preveu que "els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola" i que "mantindran les conseqüents relacions de cooperació amb l'Església catòlica i les altres confessions". Però el més rellevant és que en la proposta de nova constitució d'aquesta aconfessionalitat se'n deriva que "en conseqüència, cap religió podrà ser subvencionada amb fons públics". Un limitació que no es contempla per a cap altre col·lectiu social o ideològic.

Aquest punt entraria clarament en contradicció amb els actuals Acords d'Espanya amb la Santa Seu, que preveuen fórmules de col·laboració amb el finançament de

l'Església. Uns Acords, que segons la mateixa proposta de constitució catalana restarien vigents, ja que els tractats internacionals "signats per l'Estat espanyol seguiran en vigor llevat de decisió en contra d'una majoria qualificada de 3/5 parts del Parlament". Per tant, el Parlament hauria de derogar expressament aquests Acords amb el Vaticà si els considera inconstitucionals.

Ahora, aquesta limitació en el finançament a "cap religió" s'hauria d'interpretar si afecta només a les activitats confessionals, o si podria restringir l'accés a fons públics de les institucions religioses encara que sigui per la realització d'altres finalitats socials, educatives o culturals. La majoria d'aquestes activitats promogudes per l'Església es realitzen per institucions que són explícitament confessionals, des de les ordes religioses fins a Càritas.

Curiosament, el darrer punt de l'article sobre la llibertat religiosa, entra directament en un aspecte molt concret: el debat sobre el burca. El punt tres afirma que "les pràctiques d'ús de vel integral que ocultin la cara en espai públic, sota l'excusa de religió, no són mereixedores d'empara legal". És a dir, que podrà ser prohibit si tapa la cara.

Aquest dissabte, també s'ha presentat en el mateix acte una altra iniciativa semblant amb [un redactat](#) que és molt més simple i neutre en aquest punt. El text de proposta constitucional es limita a afirmar que "Es garanteix la llibertat religiosa, de pensament i de culte" i que "L'Estat es declara aconfessional; cap religió no té caràcter oficial".

Escola, família i pau

La proposta de constitució catalana també afecta a altres temes especialment sensible per les confessions religioses. Per exemple, no fa cap referència directe a l'avortament, que per tant, es podria regularar segons les majories parlamentàries. En canvi, prohibeix explícitament la pena de mort en tots els casos. L'article 8 sobre "La dignitat i la integritat humana " afirma primer que "La vida és inviolable" i que "la pena de mort està expressament prohibida". És de suposar que la jurisprudència constitucional hauria d'acabar fixant fins si l'embrió és objecte d'aquesta protecció a la vida.

En l'aspecte educatiu, tampoc hi ha cap indicació a priori sobre l'escola concertada, religiosa o d'iniciativa social. La proposta garanteix la gratuïtat l'ensenyament fins als 16 anys, i només cita explícitament l'escola pública per garantir que disposi dels "recursos humans, materials i financers necessaris per tal de garantir el màxim nivell de qualitat". Per tant, no cita però tampoc exclou el model actual escolar amb diverses titularitats o orientacions dels centres educatius.

L'article 10, garanteix la protecció de la família, i el primer punt fixa que s'ha de garantir "amb independència de si les persones afectades han decidit viure sota una relació heterosexual, homosexual, monoparental o de qualsevulla altra classe". Prohibeix la bigamia i la poligamia. I, dedica dos punts constitucionals que encarreguen als poders públics "fomentar la conciliació entre la vida familiar i la professional" i "el repartiment equitatiu de les tasques de la llar entre tots els seus membres, amb independència de gènere".

També l'article 34 reconeix el dret a contraure matrimoni, la separació i el divorci "amb independència de la orientació sexual de la parella escollida lliurement" i

situa al mateix nivell de reconeixement les parelles de fet que els matrimonis.

Un altre aspecte de la proposta de constitució catalana és la definició de "Catalunya nació de pau" i per tant "territori lliure d'exèrcit i forces armades". En l'article 85, fixa com a referents de l'acció exteriors que "Els valors suprems que l'Estat republicà vol transmetre a la resta de pobles del món, són la justícia social, la cultura, la pau, la lluita contra la pobresa, la protecció del medi ambient, la solidaritat, la cooperació internacional, el desenvolupament sostenible, i la igualtat en drets i deures de tots els éssers humans".